

dighed for personer, der ansøger om eller modtager kontant- eller starthjælp alene på grund af ledighed.

I bekendtgørelsen er det således fastsat, at en udlænding, som har arbejde på nedsat tid og er bundet til arbejdet af et opsigelsesvarsel, skal kunne overtage andet arbejde med dags varsel for at få supplerende hjælp. Hvis personen på grund af opsigelsesvarslet ikke umiddelbart kan overtage andet arbejde, vil personen skulle have en frigørelsesattest fra sin arbejdsgiver.

På attesten erklærer arbejdsgiveren at ville frigøre personen fra opsigelsesvarslet, hvis denne skulle få tilbudt andet arbejde, der bevirker, at den pågældende i højere grad eller helt bliver selvforsørgende.

Ligesom på kontanthjælpsområdet foreslås det, at det præciseres, at bemyndigelsen i integrationslovens § 25, stk. 7, også omfatter en adgang til at fastsætte regler om, hvornår kommunen skal stille krav om frigørelsesattest, hvis en ansøger eller dennes ægtefælle har deltidsarbejde, idet det herved er forudsat, at en udlænding vil have en rimelig grund til at afvise eller ophøre i et arbejde på nedsat tid med et opsigelsesvarsel, hvis arbejdsgiveren ikke vil udstede en frigørelsesattest, eller hvis en udstedt frigørelsesattest kaldes tilbage, og udlændingen derfor ikke kan få supplerende hjælp. En udlænding vil således også have en rimelig grund til at ophøre i et arbejde, hvis ansættelsen ændrer sig, så den pågældende får brug for en frigørelsesattest, og arbejdsgiver ikke vil udstede en sådan.

Integrationsministeriet vil sammen med Beskæftigelsesministeriet overveje, om der er behov for ændringer i bestemmelserne om frigørelsesattester i bekendtgørelse nr. 1185 om rådighed og nedsættelse eller ophør af introduktionsydelse, jf. at det i praksis har vist sig, at et ubetinget krav om frigørelsesattest ved deltidsarbejde, kan have u hensigtsmæssige konsekvenser, navnlig i forhold til en ægtefælle, hvis arbejdsgiveren afslår at udstede en attest.

Til nr. 4

Med § 25 b, stk. 1, foreslås det, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration skal føre tilsyn med kommunernes vurdering af, om en udlænding, der har ansøgt om eller modtager introduktionsydelse alene på grund af ledighed, står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det nærmere indhold af tilsynet med kommunernes rådighedsvurdering efter integrationsloven skal fastlægges i overensstemmelse med Arbejdsdirektoratets tilsyn med kommunale rådighedsvurderinger efter lov om aktiv socialpolitik, jf. den foreslåede § 13 d i lov om aktiv socialpolitik.

Formålet med tilsynet er at påse, at kommunernes administration af rådighedsreglerne er lovlige, og at der rettes op på eventuelle fejl. Det er ikke muligt i forbindelse med tilsynet at ændre en kommunes afgørelser om, hvorvidt en udlænding står til rådighed for arbejdsmarkedet, men kommunen kan anmodes om at udtale sig om forhold, som konstateres i forbindelse med tilsynet, herunder om kommunen agter at ændre trufne afgørelser, hvis dette er muligt. Endvidere kan den kommunale revision orienteres om konstaterede uregelmæssigheder, hvis der i øvrigt er anledning her til. Det følger desuden af almindelige forvaltningsretlige principper, at en kommune skal tage en afgørelse op til fornyet behandling, hvis det konstateres, at der er truffet en ukorrekt bebyrdende afgørelse.

Tilsynet omfatter kommunernes rådighedsafprøvelse af udlændinge, der alene har ledighed som problem. Tilsynet forudsættes – i overensstemmelse med tilsynet med kommunale rådighedsvurderinger efter lov om aktiv socialpolitik – dels baseret på stikprøver fra de underretninger om afslag på formidlet arbejde, udeblivelse fra en formidlingsamtale m.v., som AF fremsender til den enkelte kommune (»negative hændelser«), dels baseret på en gennemgang af kommunale rådighedsvurderinger i de sager, hvor en udlænding afslår eller udebliver fra tilbud efter integrationsloven.

I bestemmelsen i stk. 2 er det nærmere fastsat, hvilke kommunale afgørelser om rådighed og om nedsættelse eller ophør af introduktionsydelsen der er omfattet af tilsynet. Bestemmelsen indebærer, at tilsynet omfatter såvel de sager, hvor kommunalbestyrelsen på baggrund af en underretning fra AF eller som følge af afslag på eller udeblivelse fra et kommunalt tilbud træffer afgørelse om nedsættelse eller ophør af introduktionsydelse, jf. integrationslovens §§ 30 og 31, som de sager, hvor kommunalbestyrelsen ikke foretager sig videre, idet kommunalbestyrelsen vurderer, at betingelserne for at lade introduktionsydelsen nedsætte eller ophøre ikke er opfyldt.

Af bestemmelsen i stk. 3 følger, at kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe og meddele integrationsministeren de oplysninger, som denne måtte forlange til brug for tilsynet.

Efter bestemmelsen i stk. 4 meddeler integrationsministeren kommunalbestyrelsen, om de gennemgængelige afgørelser vurderes at være i overensstemmelse med gældende rådigheds- og sanktionsregler, herunder om der fejlagtigt er udbetalt introduktionsydelse med den virkning, at udgiften ikke kan anmeldes til statslig refusion, jf. herved den tilsvarende bestemmelse i forslaget til § 13 d, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik (lovforlagets § 1, nr. 3).